

[Søren Andersen.]

tanker kan komme frem, omend de kun hos de ærede medlemmer er kommet frem som et led i en større sammenhæng. Jeg må også sige, at jeg er overordentlig bange for det ærede medlem fru Ayoë Herbøls partis fremtid, når man så let glider i den nævnte retning.

Den højtærede minister sagde, at det ikke drejede sig om de økonomiske problemer i almindelighed, men om principperne. Når det er tilfældet, må vi fra vort partis side også redegøre for vore principper. Jeg har imidlertid den opfattelse, at spørgsmålet allerede er rejst under behandlingen af lovforslaget om sygekasser. Jeg synes i og for sig også, at jeg klart og tydeligt gjorde rede for princippet i mit første indlæg under behandlingen af dette lovforslag. Jeg kan dog sige ganske enkelt, at vi ønsker forsikringsprincippet fastsat, selv om vi ikke har det mindste imod, at der — hvad jeg synes er rigtigt — uden nogen sammenhæng i og for sig med sygekassen skal være mulighed for invalidepension til alle efter lovens regler. Men der skal være mulighed for at fastholde forsikringstanken og for at fortsætte opkrævningen gennem sygekasserne. Vi finder det rigtigt, at forsikringstanken underbygges derigennem, at det ensartede præmiebeløb, der hidtil er blevet opkrævet, føres à jour med tiden — med andre ord, at det forhøjes.

Mere er det efter min mening ikke nødvendigt at sige for så tydeligt og klart som muligt at, skal vi sige genrejse det principspunkt, at vi ønsker, at der fortsat skal være tale om en ensartet præmie i den lovgivning, vi behandler her.

Gertie Waudel: Jeg vil gerne sige til den højtærede socialminister, at når vi har rørt ved princippet om invaliderente til alkoholskadede, har det intet som helst med moralsk fordømmelse at gøre. Nej, vort synspunkt er helt baseret på praktiske lægelige erfaringer og er, som jeg sagde før, betinget af, at man i loven om foranstalt-

ninger for alkoholskadede helt indfører frivillighedsprincippet. Vi synes ikke, det rimer med, at et menneske, der mister et ben eller en arm, skal underkaste sig visse revalideringsbestrebelse for at kunne få invaliderente, medens alkoholskadede for at få denne rente ikke skal underkaste sig den kur, som man i dag ved alene kan hjælpe dem. Man kan måske næsten sige, at efter det princip skal man spørge en bevidstløs mand, om det hjælper med en bestemt medicinsk behandling. Vi har fra talrige læger fået bevis for, at et menneske, der er meget stærkt alkoholskadedt, ikke selv kan tage beslutning om at begynde den kur, der kan hjælpe ham. Vi synes altså, det er rigtigt at fastholde, at man for at få invaliderente skal underkaste sig en kur eller en optræning, uden hensyn til om man har mistet et ben, eller man er alkoholskadedt.

Elsø Zeuthen: Det ærede medlem hr. Søren Andersen sagde, at venstre ønsker forsikringsprincippet fastsat. Det ærede medlem mener vel ikke, at det skal fastsættes helt ud i sin yderste konsekvens. (*Søren Andersen:* Fastholdt). Fastsat, sagde det ærede medlem, for jeg skrev det ned. Men selv om man fastholder det, skal det vel ikke føres ud i sin yderste konsekvens, for så fik vi nogle overordentlig store invalidepensionsbidrag. Jeg vil gerne fastholde det synspunkt, jeg fremsatte før, at vel kan det være nyttigt med et bidrag fra de pensionerede, men ved en ordning af en størrelsesorden som denne er dette bidrag ikke det afgørende. Når vi synes, at $\frac{1}{4}$ pct. af den skattepligtige indtægt er et passende beløb, er det netop, fordi dette beløb på alle de mest almindelige mellemindtægter vil betyde, at folk kommer til at betale omtrent det samme som under den nugældende lov, og det finder vi rimeligt. Derfor kan vi fuldt ud godtage det foreliggende forslag om $\frac{1}{4}$ pct.

Ayoë Herbøl: Jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. Søren Andersen behøver at